

רַק ע"י אֲמָצּוֹת מִשְׁאָה וְאַהֲרֹן, וְהִינֵּנוּ כִּי מִעֲרָב
הוּא שׁוֹבֵנָא דֶּלֶכָּה, הַיָּנוּ שׁוֹהֵרֶד הַשְׁכִּינָה
לְאַרְץ, וְאַהֲרֹן שׁוֹבֵנָא דְּמָטוּרִינָה הַיָּנוּ
שׁוֹקֵרֶב אֶת בָּם שֶׁיְהָוָה לְאַבְהָם שְׁבָשְׁמִים,
כְּאָמָרָם זֶל (אֶבֶות פ"א) הוּא מַתְלִימָיו שֶׁל
אַהֲרֹן וּכְיָאָהָב אֶת הַבְּרִית וּמַקְרָבָן לְתוֹרָה,
וְהִתְהַדֵּד בְּקִיטָּם בְּהַשִּׁׁיתָה מִכָּל צָדְלָמָעָה
לְמִתְהָה וּמַלְמָתָה לְמַעַלָּה, וַرְקָ בְּדִיקָות גּוֹלָה
כַּוּ הַיּוֹ יָכוֹלֵין לְעַשְׂתַּת הַמְּסֻרוֹת הַגְּלִילִיָּה.
וְאַתָּה תַּרְאֵה מְגַנֵּנָה הַטְּעִים שְׁמִילָת לְצַבָּאות
מוֹעֵטָה בְּאַתָּחָתָה, לְהַרְוֹת שְׁהָמָלִים מִשָּׁה
וְאַהֲרֹן סְבוּבָות הַולְכָת עַל אַלה מְסֻעִי לֹא עַל
יְצִיאָת מִצְרָיִם לְבָדְכִידָע בְּדַקְדַּקָּה, וּמְמֹצָא
דְּבָרֵינוּ נִשְׁמָע כְּמוֹ שְׁכָלֵל יִשְׂרָאֵל הַיּוֹ מִכְרָה
בְּתַחַת דִּבְיקָת גּוֹלָה כְּדִי שָׁאָהָל בְּעַסְקָם
בְּגַשְׁמִוֹת הַיּוֹ בִּיכְלָתָם עַכְפָּה לְעַשְׂתַּת תְּבִנָה
הַשְׁנִי לְבָרוּה, כְּמוֹ כֵּן הַזָּהָב כָּל אִישׁ פְּרַטְמָה
שְׁתִיכְלַף בְּשִׁחרָתָה יִקְשַׁר עַצְמָו בְּתוֹרָה וְתַפְלָל
כְּדִי שִׁכְנַע הָרָע שְׁבָקְרָבוּ וּכְדִי שְׁלָא תַּוקְעַן
לוּ לְגַשְׁמִוֹת שְׁיעַשָּׂת כָּל הַיּוֹם, הַיָּנוּ בְעַסְקָם
בְּמָוּמָה וּבְעַנְיָנִי הַעוֹלָם. כִּי אִם לֹא יִעַשְׂה
מוֹאָשָׁת הַיּוֹם קִשְׁׁור חֹק וְאַמְּצִיךְ יִכְלֶל לִיפְלָל
תְּאַזְבֵּל הַמִּתְחַמֵּם בְּגָדְלָה יַעֲלֹו לְהַיּוֹת :

בגמי' (ברכות י"ב ע"ב) שלעתיד תהיה הוכירה
מנואלה שעבוד מלוביות עיקר ויצ'ם
טפלה לתה נראת דבמו כן הימים הטובים שיתו
ע"י הנואלה משעבוד מלכויות היו עיקר וה'יט'
שהם זכר ליצ'ם היו טפלים. וכונראה שהימים
הטובים שיתו זכר לאלאות שעבוד מלכויות
יהיו הימים שהם עתה להספד ותזכיר שיתפקנו
לשונן ולשמה, וגם שעתה הראש שבתעניות
היא ט"ב. כמו כן לעתיד יהי' וזה הריאש
שבמועדות. וו'ון עפ'ם'ש בוה'ק (ח'יב קפ'א)
דימ' חדש תשרי הם ימי' דין, ע"כ אוחזתינו
חן למפרץ התהי' קדמת לשין'ן ותשין'ן לר'יש'
מAMILא החדש אב שאותיותו בסדרון אל'ף'
בי'ית, זה מורה שהחדש האה בתכלית החסד
והרחמים, וע"כ תמצא שמולו ארי' שהוא בימי'ן
למרכבה. והנה איתא בוה'ק שמלע'ה נסתלק
שבשת במנהה בזמן רעווא דרעווין להורות דלאו
בדינא אסתלק, ע"כ. והנה מרים ג'ב' ומתקה
בנין'ו שהוא חדש של חסד, ואחרן נסתלק
בר'ח' אב, וע"כ לומד שבאמת הוא ג'ב' חדש
של חסד ועוד יורט נעללה מניטן, אך באמר
החדש הזה הוא תכלית החסדים כב'יל' הי'
צריך לחתלבש בלבושו של דין, וע"כ געשה בו
החוון שבבחצוניין הי' נראת דין ובפנימיותו
הוא מלא רחמים ובאבנים, וע"כ תמצא (ו'מא
כליה תמותו בעצים ובאבנים, וע"כ תמצא (ו'מא
ב'יד) שהקרובים ווי או בمعد איש ולויות אף
שאמרו חול' שבעת הוועם הופכים פניהם וע"כ
לומר שבפנימיות ווי, הכל חס ורחמים ורצון,
וננה אהרן שהוא בפנימיות מבואר ב מהר'ל
שאותיותו הם אמצעים, נסתלק בחדש זה
شبפנימיות הוא רחמים, ולעת'יל שתתגללה
הפנימיות יהיו והחמים מגולים ויהי' ט'ב
ראש המועדות. וזה ייל' עפ'ם'ש היהודי
הקדוש זאללה'ה שבשת בין המצריים הוא
בכל שבתبعث העשויה השלישית שהוא
רטוא דרעווין, היינו לפי שתמיד במנהה הוא
זמן דין ובשבת נהפך לר Beau, ובין
המצרים שהם ימי' דין לכן בשבת נהפכ לר Beau
ו' דרעווין, עפתה'ק, ולפי דרכנו ייל' שהוא
מחמת שבת הוא פנימיות וע"כ בשבות
האליה מתגללה הפנימיות שהוא אך חס

פָּרָשַׁת מְסֻעִי

የፌዴራል ተግባራኝ .፩

כי לאו כל אדם יכול לסmod על עצמו בעניין
הבחינה השני, הניל ואפי' לגדולי עולם אין
הבחינה השני, עצה תמיד. וושם ממד' וכאלו
כל גודלי עולם יראו וברחו בו. והנה ישראל
במדבר איתה בוהה ק' (ח' כפ' ז') ואפיק לוון
קב' ה' למייחק במדבר תאתקיפא דאייהו אחר
ושלטנו דסמאלא חיביא דאייהו דיל' מש' בגין
לחברא תוקפי' וחיל' ולכתח רישי' ולאביבא
לי' דלא ישלוט. והיא הבחינה השני מסור
מרע ובצען ש' ס' ע' הב'ל. זהה הפירוש
במדרש שלא הנחתה אתכם לרשות, שבכוננה
הלו כבמדבר כדי לאכפיא כ' כבוחה ק' הב'ל.
ונראה מלשון הזהה ק' שהוא יכלול לסת לא'י
דרך אהורת ולמנוע עצמן מלbow בגבול הסט'א
אך זו היהת נקראת בריחת, והשי' הויליכם
דוקא דרך המדבר הגדול והגנורא בכוננה
הו'ל:

ונראה דוחא דור המדבר היו מוסוגים
לזה, באשר היי ניווינums מן ומבר
ם והיו דור דעה וכל עסוקם היי תורה ועובדיה
לבדם הם היו יכוליןليل בזרק החות, כי היו
בתכלית הדיבוק להתשית. וזה היתה הכהנה לזמן
шибיאו לאאי ויעסקו בדברים גשמיים ג'כ'
לחורש ולזרע וכדומה יהי' צד הרע מוכנע,
ולא יתי' ביכולת צד הרע לתוכפם ולהסירם
מדרך היישר ושעכ'פ' יהי' ביכלתם לדחות
את צד הרע מהם כמו בחתוי' בראשונה מסור
; מרץ :

והנה במדרשו נחית כי צaan ערך ביד משה
ואחרון פריש באברבָּע אנטפָן לנטויריקון
מחנית ומוסים בכל אנטפה ואנפה ביד משה
ואחרון. נראה שיש בו כוונה מיוחדת שודך
הדבר עם כל מעלהם לא הי' ביכלולם
לעשות את המסעות האלה על הדרך הניל

בשיר ותהלחות, ע"כ משיג חיות באמצעות הליים, והוא מקבל לקליטת שיש ערי המקלט וקליטת מ"ב צרי הלייב. והנה אהבתה בא לאדם ע"י החבוננות בגולדות הש"י וברכ טוב ומיטיב לרעים ולטוביים, וכענין שברשי' אהבתה ומתח אהבתה והו החרבים האלה שמתוו כר אתה מכיר בהקבה' ומדליק בדרכיו. אך עניין יחו"ה שאין צוד מלבדו איננו מושג בשכל, אודרבבה לפי השכל הגס האנושי גראה כ שני הפלכים בנושא אחד, כי אין רוחאים בעניינו דברים גושיים וחמורים ומי"מ אין זה תופס מקום כלל אלא מלא כל הארץ כבודו וכמו קודם בריאת העולם כן אחר בריאת העולםCDCתביב אני ה' לא שניתי ואפס וולתו ואין עוד מלבדי, והוא דבר שאין בכח השכל האנושי להשיגו אלא מוחזיבים להאמין ככה באמונה שלמה, ע"כ דוגמא דיודה בשער המקלט קולות נמי שלא ליעת וכמו שאין הדעת תופס בהיחד, אבל מ"ב ערי הליים שהן דוגמת אהבתה איבן קולות אלא לדעת כמו שענין אהבתה בא לו לאדם רק מצד בדשא:

במידה להמה מי שה' נרדף מן הגאים או מן הלאטיטים מזו שיחיל את השבת כו' אל הקב'ה וכאלו כל גודלי עולם יראו וברחו משוניאיהם, כל אותן מ' שנה שעשיותם במדבר לא הנחתי אתכם לבורוח אלא היהתי מפיל שונאייכם לפניכם במה שהיה עמכם, ולא עוד אלא כמה נחשים וכמה שרפים וכמה עקרבים היו שם שנא' נשח שרכ' ועקרב ולא הנחתי אותם לחשיך אתכם, ע'כ. ולהבין מה היהת שיוכת במדבר בריחת אדרבה הי' חולין לא'י דרך המדבר ואם הי' בורהיים לאחרויים לא היו פאיין לא', ועוד לא מצינו שבאו עליהם מלחות במדבר חז' מלחתם העמלקים שיצטרכו לבורות, והענין יובן, דכל המלחמות שהיו לישראל היו בבח' סור מרע, כי לימות שעקרו את בחינת הרע מקרובם היו מתגברין על שונאיםם שמוסצמים מבחינת הרע. ותנה בסדור מרע יש שתי בחינותו, אחת כאשר יבואו לאדם מחשבות רעות יברח מזון ויסיחן תיכף על מדעתו ולא הירהור בהן כלל אם לעשות או לא, וכמו שאמר כ'ק אבי אודומו'ר זכללה'ה הפירוש ולא תתווך אחריו ללבכם מלשון ויתרו את ארץ בנען, שלא להסתבל בהן כלל, עצהדה'ה, אך יש עוד בחינה גדולה מזה, וכאמრם זיל' (ע'ז יז') נihil אפיקתא דבר זונות וניכפי' ליצרין ונケבל אגרא, היינו כדי להכנייע את הצד הרע, וכמו שאיתא התם בשס' איתכניינו מקמיינו. ובאמת זו בחינה גבולה מזו, ולא נתנה לכל אדם ובכל זמן, רק לאנשי המעללה שהם מזוככים בתכלית הויכוך, ובזמנים מיהווים שאין לצד הרע כל כך שליטה בעולם. וזה שרמו במדרש מי שנרדף מן הגאים ומן הלאטיטים, היינו שצד הרע רוחף אהיריו הן בגשמיota והן ברווחיות להכניות בו מחשבות רעות, והצעה הייעיצה לה רך לרוחות ובגיל בבחינה ראשונה שבדור מרע,

۲۰۱۷-۱۲-۲۸

שנת תרע"ה

בענין שיש ערי מקלט ומ"ב ערי הלויים
שכלו קולות את הרוחה וההפרש
ביןיהם הוא ששה ערי המקלט קולותם בין
לדעת ובין שלא לדעת ובין ערי הלויים אין
שלמות אלא לדעת יש לומר עפ"מ שהגדנו
כבר דשית תיבין דיהודה הן נגד שיש ערי
המלך, ופרש ואהבת יש בה מ"ב תיבין היא
לעומת מ"ב צרי הלויים, היינו אפא"י חטא
שנפטר עלייו שהוא כושוף דם יש לו תיקון
ס"ג בק"ש בכדיור הארי"ל במוות ק"ש של
המתה, וכבר אמרנו הטעם דאף דעת ר' מקלט
אין קולות אלא שוגגין, גם מידין דידי"
יש לדונו קצת כshawggin, והתיקון הוא בשני
אופנים. האופן הראשון העמיק ביהود ה' שאין
שוד מלבדו וכל החיים והמציאות הן ממשית
המצו, ועכ"א פ"י חטא בחיות והעונש הוא
לאבד וליטול ממנו חיותו, משיג חיים חדשים
מקורה החיטים. האופן השני בפרש ואהבת
דבוקות בחלמי"י באהבה היא בענין ערי
הלויים היינו שנפתח אל הלויים שעבודתם